

f. Eks. i Bestemmelserne er fastsat en bestemt Aldersgrænse, vil det jævnlig kunne forekomme, at Gerningsmanden gør gældende, at han gik ud fra, at den paagældende var ældre, og Omstændighederne kan medføre, at denne Paastand ikke kan forkastes. Men selv om det derfor ikke kan konstateres, at der foreligger Forsæt, vil Omstændighederne kunne være saadanne, at der maa siges at foreligge grov Uagtsomhed fra Gerningsmandens Side, og i disse Tilfælde vil (en forholdsmæssig mildere) Straf være paa sin Plads. Men ogsaa ved de egentlige Kønshedsforbrydelser kan det forekomme, at det ikke med Sikkerhed kan konstateres, at Forsæt til en Frihedskrænkelser har foreligget, medens det omvendt er givet, at den paagældende burde have indset, at Kvinden kun af Frygt eller lignende har ladet sig bestemme til Samleje.

§ 229 (U. § 207, jfr. Mot. Sp. 325—26) hjemler Adgang til at lade Straf efter §§ 218—226 og 228 (U. §§ 196—204 og § 206) bortfalde, naar de Personer, mellem hvem Kønsmægelse har fundet Sted, er indtraadt i Ægteskab med hinanden. I Straffeloven er der kun for et enkelt Tilfælde (§ 166) optaget en tilsvarende Bestemmelse.

2. Til §§ 224 og 225, jfr. §§ 226—229. (U. §§ 202 og 203, jfr. § 204—207 og Mot. Sp. 321—26).

Disse Paragraffer omhandler *Forbrydelserne mod unge Personers Kønssædelighed* og træder i Stedet for Straffelovens §§ 173, 166, 174, 176 og 177. Ogsaa paa dette Punkt betyder Lovforslaget en Udvidelse af den strafferetlige Beskyttelse.

§ 224 (U. § 202, jfr. Mot. Sp. 321—22), hvorefter ethvert Samleje med en Person under 15 Aar er strafbart, træder i Stedet for Straffelovens § 173 med den væsentlige Ændring, at Aldersgrænsen er hævet fra 12 til 15 Aar, og at Bestemmelsen finder Anvendelse paa Børn af begge Køn. Man har haft under Overvejelse at foreslaa en Skærpelse af det i Udkastet fastsatte Minimum for Straffen, men har opgivet dette under Hensyn til Paragraffens betydelige Rækkevidde, som man ikke mener bør indskrænkes. Det af Kommissionen foreslaaede Straffemaksimum er noget nedsat.

§ 225 (U. § 203, jfr. Mot. Sp. 322—23), giver Beskyttelse for unge Personer af begge Køn under 18 Aar.

Stk. 1 træder i Stedet for Straffelovens § 166, men betegner en Udvidelse af denne, forsaavidt det ikke er en Betingelse, at der skal have fundet nogen Forførelse Sted.

Stk. 2, der træder i Stedet for Straffelovens § 174 med den væsentlige Ændring, at Aldersgrænsen er hævet fra 16 til 18 Aar, og at Bestemmelsen finder Anvendelse paa unge Personer af begge Køn, kræver derimod, at Forførelse skal have fundet Sted, og hjemler endda kun Straf for de grovere Tilfælde heraf. Justitsministeriet har ønsket at præcisere dette ved at betinge Strafbarheden af, at Forførelsen er sket ved »groft« Misbrug af en paa Alder og Erfarenhed beroende Overlegenhed, jfr. iøvrigt nærmere Mot. Sp. 322—23.

§§ 226, 228 og 229 (U. §§ 204, 206 og 207), er allerede omtalt ovenfor under 1 og § 227 (U. § 205) vil blive omtalt straks nedenfor under 3.

3. Til § 227, jfr. § 228, og § 232, jfr. § 233. (U. § 205, jfr. § 206, og § 210, jfr. § 211, samt Mot. Sp. 323—25 og 329).

Disse Paragraffer omhandler de Tilfælde, hvor *kønslig Usædelighed mellem Personer af samme Køn* kan straffes, og træder i Stedet for Straffelovens § 177 og Straffelovstillæg 1. April 1911 § 5.

Man har ved Affattelsen af § 227, Stk. 1 fulgt Kommissionens Udkast (§ 205, jfr. Mot. Sp. 323—24) dog med en Skærpelse af Straffen, hvorhos man som nyt Stk. 2 har optaget en Bestemmelse om Straf for den Person over 25 Aar, der over kønslig Usædelighed med en Person af samme Køn, der ikke er fyldt 21 Aar. Man har saaledes forladt den til Grund for Straffelovens § 177 liggende, nu formentlig forældede, Opfattelse, at kønslig Omgængelse imod Naturen i sig selv bør være strafbar som stridende mod almindelig Retsopfattelse og offentlig Moral. Der er her Tale om Forhold, der ikke i Almindelighed bør inddrages under det strafbares Omraade. De Tilfælde, hvor der tiltrænges strafferetlig Beskyttelse, er, jfr. § 227, Stk. 1, alene saadanne, hvor kønslig Usædelighed mellem Personer af samme Køn enten finder Sted under Omstændigheder, der svarer til de i §§ 218—222 angivne, d. v. s. ved Anvendelse af Tvang, Trusler, Misbrug af Afhængighedsforhold m. v. eller udøves under Omstændigheder, der svarer til de i §§ 224 og 225 angivne, d. v. s. mod Personer under henholdsvis 15 og 18 Aar. I sidstnævnte Tilfælde udøves Forbrydelsen af ældre mod yngre, og der vil her normalt foreligge Misbrug af de unge fra de ældres Side. Dette sidste Synspunkt ligger endvidere til Grund for den i § 227, Stk. 2, foreslaaede Udvidelse af Beskyt-